

"Binyan Verdiyur" (Building and Dwelling) / Delicatessen
 From: Efrat Kisos
 Photography: Naomi Yogev, Shay Ben Efraim

[2]

[1]

מאת: אפרת קיסוס, אדריכלית
 צילום: נעמי יוגב, שי בן אפרים

דליקססן

"דליקססן" היא לא עוד מעדנייה חדשה שנפתחה בתל אביב. זהו מותג אופנה וגם שמה

מעצבות האופנה עדיית ברק ושרון גוראל חיפשו חלל שיאפשר שילוב בין הסטודיו שלהן לעיצוב ובין חנות. "ידענו בוודאות שאנחנו לא רוצות עוד חנות ורדודה עם מגרות שנדליק", אומרת גוראל. "מכאן החיבור עם האדריכל גיא צוקר היה פשוט". צוקר הוא בוגר הטכניון ולימודי תואר שני באדריכלות מאוניברסיטת קולומביה בניו יורק (שבה הוא מרצה כיום). במשך שלוש שנות לימודיו בניו יורק עבד עם המעצב האיטלקי גיאטנו פשה ועם פרסטון סקוט כהן על תחרות מוזיאון תל אביב לאמנות. כיום עובד צוקר במשרד האדריכלים Lo-Tek בניו יורק העוסק בעיקר בפרויקטים קונצפטואליים, בניידות וביצירת חללים דמויי-קונטיינרים, כדוגמת גופי מטוסים שנהפכו למעונות אוניברסיטה. הרעיון המרכזי בתכנון החנות היה בחירת חומרים אלים וזמינים (לינולאום וגלילי קרטון), בחירה שהובילה באופן טבעי לדרישות ספציפיות בתכנון החלל. "הוצאת החומרים האלה מהקונטקסט המוכר שלהם העמידה אותם בניגוד לסביבתם החדשה. הם אינם מנסים להתחבר לחלל הקיים באמצעות פרטים מינימליסטיים, אלא מדגישים את זרותם, את היותם שכבה דקה שהודבקה בפנטיות על החלל הפנימי של החנות, כך שניתן להוריד אותה וליישם עיצוב אחר כשיתעורר הצורך", מתאר צוקר. "ואולי בגלל עמדה זו נדרש עיצוב חזק ובעל נוכחות המונע את תחושת דלות החומר". כל הפריטים בחנות, כל האלמנטים מדלפק הקבלה ועד תא ההלבשה, מורכבים משני החומרים הללו.

הסטודיו פתוח בשני פתחים לחלל התצוגה. דרך פתחים אלו יוצאות שלוש רצועות לינוליאום המטפסות, נמתחות ועוטפות את גלילי הקרטון, יוצרות את משטחי התצוגה, תא

[3]

The fashion designers Idit Barak and Sharon Gurel looked for a space that will merge their studio with a store for their fashion line. "we knew that we didn't want another pink painted store with a chandelier" says Gurel, "and that was the basis for the collaboration with Guy Zucker".

Mr. Zucker graduated of the Technion and received his Masters from Columbia University (where he teaches today). During his three years in New York City he worked with the Italian designer Giatano Pesce and with Preston Scott Cohen on the winning proposal for the Tel Aviv Museum competition. Currently Mr. Zucker works with Lot-Ek Architecture on conceptual projects dealing with mobility and ready-mades.

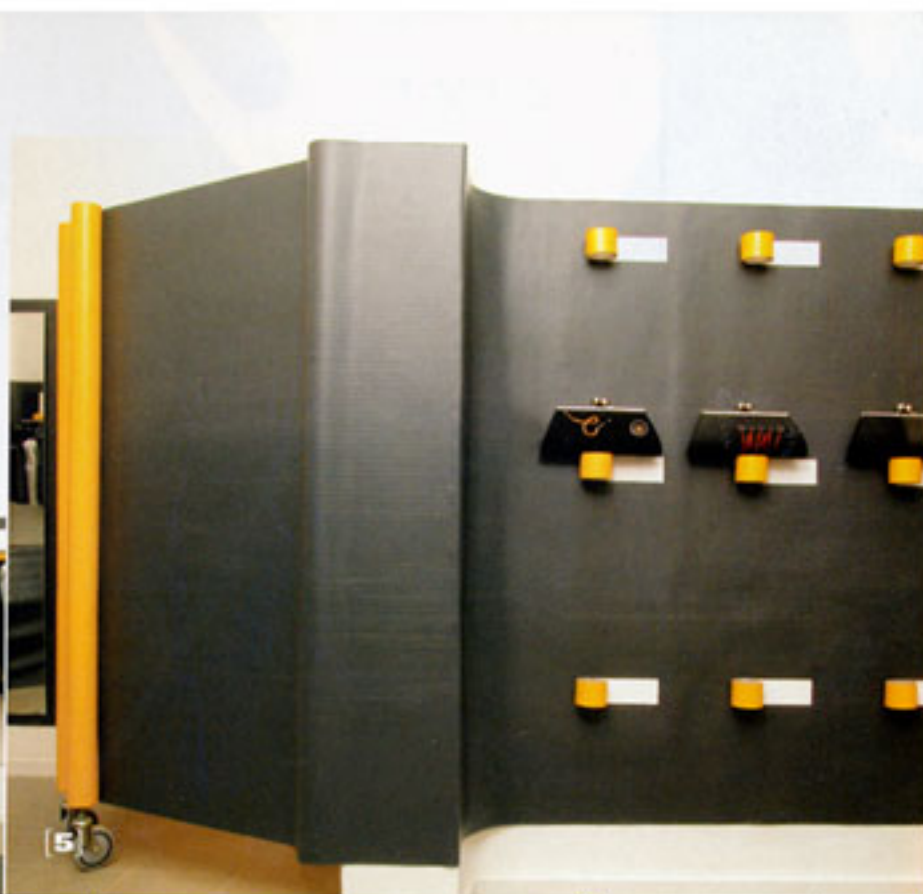
The main conceptual drive came from the choice of materials – off the shelf and inexpensive (linoleum and cardboard tubes), a choice in material that dictated very specific design possibilities. "Taking these materials out of their context, contrasted them in relation to their new environment. They don't try to blend into the new space, they don't produce minimal detailing, and rather maintain their quality as a thin layer pasted onto the space that can be peeled off and replaced on demand (change of fashion season)", describes Zucker. "This approach demands a strong presence from the design so that the 'cheap' nature of the materials is less significant".

All the elements of the store from the reception desk to the dressing room are made of these two materials. The studio has two openings into the display space. Through these openings three linoleum strips that climb over, stretch and wrap around the cardboard tubes, create the display elements, the fitting

של חנות חדשה שנפתחה לאחרונה

ברחוב ברזילי בתל אביב, אזור שנהפך בהדרגה למעוז האופנה הישראלית העכשווית

1. הסטודיו פתוח בשני
בתאים לחלל התצוגה. דרך
פתחים אלה יוצאות רצועות
הלינוליאום. החומר ה"זורם"
בחלל עוטף את גילי הקרטון,
יורד ועולה כיחידה אחת,
היוצרת את מתקני התצוגה.
2. תצוגת הבגדים
המינימליסטית נותנת מעין
חווית רפרוף בספר. על "דפי
התלייה" האלה תלוי קולב
המציג פריט יחיד. שיטת
תצוגה זו מוצלת את גמישות
הלינוליאום המודבק לקיר.
3. שלוש רצועות הלינוליאום,
האמור בצדו האחד והצמוד
בצדו השני, הם הצבעים
השולטים בחנות. הרצועות
מטפסות ונמתחות כשהן
עוטפות את גילי הקרטון עד
הגיען לחלון הראווה.

"אם רוצים ללמוד מעיצוב האופנה, צריך ליצור מצב שבו הציפיות שלנו ממבנים ישתנו. אולי לא כל עיצוב אדריכלי צריך להיות עמיד למאות שנים"

7 ההלבשה, הדלפק, מוט התלייה וחלון הראווה. הלינוליאום האפור בצדו האחד והצהוב בצדו השני הכתיב למעשה את צבעי החנות. השילוב המתקבל בין שני הצבעים נוצר כתוצאה מחיתוך החומר וחשיפתו החלקית. חשיפה זו יוצרת את עמודות התצוגה השונות. "בחירת החומר בתחילתו של הליך התכנון הכתיבה לי את המראה", מסביר צוקר. "כך בעצם הופר הסדר המקובל של התכנון ולאחריו בחירת החומרים. במקרה זה הוביל החומר גם את האופי הצורני וגם את יכולת התפקוד של האלמנטים". מבני התצוגה נוצרו מתוך היכולת הקונסטרוקטיבית של גלילי הקרטון, דפי התלייה מנצלים את גמישות הלינוליאום המודבק לקיר וכך גם תא המדידה הנעלם לתוך הקיר כשאינו בשימוש בעזרת גלגלים שהותקנו לרגליו. המראה המתקבל הוא תוצר של שילוב רעיוני בין

אופנה ובין אדריכלות, המתאר את שיתוף הפעולה בין שני העולמות האלו. "לכל צרכן אופנה ברור שהוא משלם על המותג הרבה יותר מאשר על עלות החומר", אומר צוקר. "בנוסף לכך, אורך חיי הבגד אינו תלוי בטיב שלו כמו בחילופים עונתיים של האופנה. בעיצוב אדריכלי, לעומת זאת, המשוואה הפוכה, ההשקעה הכספית הגדולה היא דווקא בבנייה. עלויות התכנון האדריכלי מתגמדות לעומת העלות הכוללת של המבנה. אם רוצים להתחקות וללמוד מעיצוב האופנה, צריך ליצור מצב שבו הציפיות שלנו ממבנים ישתנו. אולי לא כל עיצוב אדריכלי צריך להיות עמיד למאות שנים, אולי אם נשקיע פחות בחומרים יקרים וגימורים מורכבים ניתן יהיה להפוך את המשוואה ובכך לתת חשיבות גדולה יותר לעיצוב מאשר לחומר, וחשיבות רבה יותר למעצב מאשר למבצע". ©

5 "מבני התצוגה", מסביר האדריכל, צוקר, "נוצרו מתוך היכולת הקונסטרוקטיבית של החומר, 'דפי התלייה' ניתנים לפרוץ ותא המדידה מסוגל להיעלם לתוך הקיר כשאינו בשימוש, בעזרת גלגלים שהותקנו בבסיסו".
8-6 "הרעיון המרכזי בעיצוב מה היה בחירת חומרים זולים ואמינים", אומר צוקר. הלינוליאום הוא שכבה דקיקה של חומר שהודבק בפשטות ברחבי החלל. הצבע הצהוב בצדו השני מתגלה בטבעיות, בעזרת כתמים שנמתחו בחומר לשם יצירת תצוגה.

room, the counter, the hanging rod and the shop window. Cutting folding and wrapping the linoleum plays with the yellow and gray colors of the material. "Choosing the material at the beginning of the design process reverses the typical design process where materials are applied onto a concept" says Zucker. "In this case the materials dictated the forms and functional possibilities of the elements". The display elements were shaped following the structural abilities of the cardboard tubes, the display fins utilize the flexible qualities of the linoleum and the fitting room folds the linoleum to open and disappears back into the wall when not in use.

The end result provides a clear understanding of the collaboration between fashion and architecture in the design process. "Every consumer of fashion is aware of the fact that he/she is paying for the design rather than the material" says Zucker. "Furthermore, the lifetime of the cloths we purchase is dictated by the change of fashion seasons and not by the quality of the item. In architecture the sum investment is reversed, the cost of materials far exceeds the investment in design. If we want to learn from fashion design, we have to change our expectation from architecture. If we don't expect all architectural products to become monuments, if we can invest less in 'high-end' materials, we might be able to give more importance to the manipulation of material, to the quality of design rather than the cost of matter, to the designer rather than the contractor".